

Kannanotto ympäristöpolitiikan kandidaatintutkielman ohjauksesta Historia- ja maantieteiden laitokselle

Ympäristöpolitiikan opiskelijat eivät ole tyytyväisiä nykyiseen kandidaatintutkielman ohjaukseen. Asiasta on annettu palautetta useana vuonna, mutta ohjaukseen ei ole tullut muutosta. Tällä hetkellä tilanne on se, että vastuussa oleva ohjaaja on suuren osan vuodesta ulkomailla, eikä siis tavattavissa. Ohjaus sähköpostitse ei ole sama asia kuin kasvokkain keskusteleminen. Tutkielmaseminaareja on vain muutama lukuvuodessa, ja niissä ei saada kunnollista ohjeistusta siihen, kuinka tutkielma kannattaisi käytännössä tehdä tai mistä lähteä ylipäättänsä liikkeelle. Niissä käytännössä vain esitellään kandisuunnitelmat ja seuraavaksi valmiit työt. Ohjaajalta saatu palaute on myös monen kokemuksen mukaan lähes hyödytöntä. ”Tosi mielenkiintoinen aihe” tai ”ihan hyvä” ei ole riittävää, saati rakentavaa palautetta. Myöskään aiempien vuosien kandidaatintutkimuksia ei aina ole ollut luettavissa, vaikka niistä opiskelija voisi saada apuja sen ymmärtämiseen, millainen tutkielman tulee olla.

On selvää, että ohjaus eroaa paljon muiden laitoksen pääaineiden ohjauksesta, joissa on säännöllisiä seminaareja ja mahdollisuus ohjaajien tapaamiseen ympäri lukuvuoden. Monilla yliopiston laitoksilla on myös käytäntönä useat välipalautukset, joissa opiskelijalla on mahdollisuus saada palautetta työstään. Tilanne on epätasa-arvoinen. Vaikka kyseessä on itsenäinen opinnäytetyö, tulee opiskelijalla olla työskentelynsä tukena ohjaaja ja säännöllinen tutkielmaseminaari koko prosessin ajan.

Kandidaatintutkielman laatiminen voikin olla jopa vaativin tehtävä yliopistossa, sillä ensimmäisen kerran opiskelija joutuu itse työstämään tutkielman: valitsemaan sen kysymykset, metodin ja käytettävät aineistot. Ohjaajan asenne vaikuttaa kuitenkin olevan se, että kandidaatintutkimuksella ei ole väliä, kunhan se tulee tehtyä. Kuitenkin me opiskelijat näemme sen tärkeänä harjoitustyönä pro gradu -tutkielmaa varten. Kuinka jatkossa kykenee tekemään vielä laajempaa tutkimustyötä, jos ensimmäisen jälkeen on olo, ettei tiedä lainkaan, kuinka tieteellisen tutkielman kanssa olisi kuulunut edetä? Numero todistuksessa ei vielä paljoa kerro.

Tällä hetkellä ympäristöpolitiikan opiskelijoidemme kokemus onkin usein se, että tutkielman kirjoittaminen tuntuu lähes ylitytettävättömän vaikealle. Kandisuunnitelman esittämisen jälkeen opiskelija jätetään pärjäämään yksin. Ohjaajan omien aikataulujen vuoksi oman tutkielman saattaa joutua esittämään tilanteessa, joka ei sovi itselle ja työ saattaakin olla vielä täysin kesken. Silti

myöhemmin ei ole enää mahdollisuutta välipalautukselle tai palautteelle kirjoitetusta työstä. Jos ohjaajalta haluaa saada apua, tulee opiskelijalla olla valmiiksi muotoiltu, konkreettinen kysymys. Opiskelijalla tulisi kuitenkin olla myös mahdollisuus saada palautetta kirjoittamastaan kokonaisuudesta, sen ansioista ja puutteista.

Tällä hetkellä edes valmiista työstä ei ole saanut palautetta edes pyydettyäessä. Ilmeisesti ajatellaan, että palaute annetaan valmiin työn oponoinnissa. Tutkielma on kuitenkin voinut matkan varrella muuttua vielä huomattavastikin, esittäväthän monet ne tällä hetkellä vielä keskeneräisinä epäsopivien aikataulujen vuoksi. Opiskelijalla tulee olla oikeus tietoon, kuinka työ on arvosteltu ja mistä numero koostuu.

Toivomme, että kannanoton myötä tilanteeseen puututaan. Maantieteissä on useita kandidaatintutkielman ohjaajia – miksi ympäristöpolitiikassa on vain yksi? Ainakin nykyisen ohjaajan poissa ollessa tulisi olla joku muu, jonka puoleen olisi mahdollista kääntyä. Katsomme, että tilanne on epäreilu myös nykyiselle ohjaajalle. Koska nykyisin ympäristöpolitiikan pääaineen valitsee niin moni, tulisi ohjaukseen varata aiempaa enemmän resursseja, eli esimerkiksi useampi ohjaaja.

Tombolo ry:n hallitus